

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: nezletilý V. Š., narozený X
zastoupený zákonným zástupcem – matkou: Mgr. V. Š., LL.M.
oba trvale bytem X
t.č. X

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě ze dne 22.3.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.1.2019 č.j. MPSV-2019/17396-917, o příspěvku na péči a o nákladech řízení o kasační stížnosti žalobce,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 25.1.2019, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

2. **Včasnou žalobou ze dne 22.3.2019** téhož dne doručenou soudu prostřednictvím datové schránky se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 25.1.2019 č.j. MPSV-2019/17396-917, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Liberci (dále jen **ÚP**) ze dne 4.12.2018 č.j. 14167/2018/SEM, jímž mu byla na základě zahájeného správního řízení z moci úřední zastavena ode dne 1.10.2018 výplata příspěvku na péči, č.j. 13943/2017/SEM.
3. **V žalobě** žalobce mimo jiné uvedl, že prvostupňovým rozhodnutím ÚP (kontaktní pracoviště Semily) mu byl přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ ode dne 1.11.2017 do 28.2.2021, s odůvodněním, že se jedná o osobu se zvlášť těžkým nebo úplným postižením pohyblivosti. Následně pak mu byl rozhodnutím ÚP ze dne 5.2.2018, č.j. 1625/18/SEM, sp. zn. UP/65029/2017/SS, přiznán příspěvek na péči ve výši 9 900 Kč měsíčně ode dne 1.11.2017 do 28.2.2021. Žalobce v zastoupení zákonného zástupce oznámil dne 8.10.2018 ÚP, že byl umístěn dne 26.9.2018 na žádost zákonných zástupců ze zdravotních důvodů (syndrom Pallister-Killian, epileptický syndrom) na celoroční pobyt do X Domov pro postižené děti X, příspěvková organizace, IČ X, se sídlem X, PSČ X (dále jen **X**). S ohledem na to, že nebylo možné předem odhadnout adaptaci oprávněné osoby v X, nebylo možné ani předem odhadnout, zda bude hospitalizace probíhat po celý kalendářní měsíc a každý kalendářní měsíc v daném roce; navíc kontinuální pobyt bez jakéhokoliv přerušení ani nebyl cílem ani důvodem umístění žalobce v X, což je zdravotnické zařízení poskytující lůžkovou formu zdravotní péče, a to zdravotní péče preventivní, diagnostické, léčebné, léčebně rehabilitační a ošetrovatelské, ve smyslu zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **ZoZS**). X není zdravotnickým zařízením ústavní péče ve smyslu § 52 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), neboť neposkytuje pobytové sociální služby. Cílem umístění žalobce v X je zkvalitnění péče o něho zejména po stránce zdravotní a současně bylo důvodem i zkvalitnění péče výchovné a vzdělávací. Cílem zákonných zástupců žalobce je tak hledat a najít optimální poměr mezi dobou strávenou v X a v rodinném prostředí tak, aby byly zachovány benefity X, ale nedocházelo k zpretrhání citových vazeb žalobce (zejména k jeho bratrovi, Damiánovi, nar. 7.1.2013). Je zcela na rozhodnutí zákonných zástupců, jaký tento poměr bude; zároveň má tento poměr přímý vliv na výplatu příspěvku na péči dle zákona. Žalobce byl v přímé péči svých zákonných zástupců a osob blízkých mimo X dne 13.10.2018 na několik hodin odpoledne, v měsíci listopadu 2018 od 10. do 17.11.2018, v měsíci prosinci 2018 pak od 22. do 27.12.2018 a v měsíci únoru 2019 od 2. do 8.2.2019.

Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobce zejména spatřoval v posouzení otázky, zda je tzv. „propuštění na propustku“ hospitalizací nebo nikoliv. K tomu odkázal na

ustanovení § 7, § 14a zákona a § 3 odst. 4 ZoZS a dále § 26 odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **ZoVZP**). Význam termínu „přerušeni“ (např. přerušeni běhu lhůty, per analogiam hospitalizace), který používá i žalovaný, dochází jednoznačně k existenci události, která vyvolá zastavení průběhu hospitalizace (tzn. propuštění do domácího ošetření), kdy poté, co událost skončí, vyvolá nové zahájení hospitalizace. Pravidla pro „propuštění z hospitalizace na propustku“ tak jsou nepochybně otázkou administrativy a vnitřních předpisů jednotlivých zdravotnických zařízení, což ovšem nemůže mít vliv na výklad termínu „hospitalizace“, který je pevně legislativně ukotven ustanoveným § 3 odst. 4 ZoZS a stojí nad těmito interními předpisy. Žalobce měl za to, že interní administrativní forma, jakou konkrétní zdravotnické zařízení řeší propuštění pacientů do domácí péče, nemůže mít vliv na výklad ustanovení § 3 odst. 4 ZoZS a na posuzování nároku na výplatu příspěvku na péči. Dle § 21a odst. 1 zákona je to právě osoba blízká, která poskytuje oprávněné osobě pomoc, kdo je povinen písemně ohlásit příslušné krajské pobočce ÚP přijetí oprávněné osoby k hospitalizaci a propuštění z hospitalizace, tedy že je nebo není oprávněná osoba v přímé osobní péči pečující osoby, když pochopitelně nemá informace o formálních podmínkách zahájení a ukončení hospitalizace na straně zdravotnického zařízení. Pobyt žalobce v X je zcela dobrovolný a jeho rozsah plně závisí na vůli zákonných zástupců žalobce.

Druhá žalobní námitka žalobce se vztahovala k vadám řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, jeho nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 s.r.s. Žalobci nebylo vůbec zřejmé, kterými úvahami se správní orgán řídil při tvorbě svého stanoviska, při výkladu právních předpisů, jakým způsobem a na základě čeho k němu dospěl, natož aby se vypořádal s námitkami žalobce jako odvolatele. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, současně požadoval přiznání náhrady nákladů řízení. *(K žalobě byla připojena kopie prvostupňového i druhostupňového rozhodnutí).*

4. **Usnesením ze dne 6.6.2019 č.j. 1 As 166/2019-29 Nejvyšší správní soud** (dále jen **NSS**) zrušil usnesení zdejšího soudu ze dne 26.4.2019 č.j. 16Ad 35/2019-24, jímž byla věc postoupena Krajskému soudu v Hradci Králové, a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení.
5. **Napadeným rozhodnutím ze dne 25.1.2019 č.j. MPSV-2019/17396-917** bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ÚP ze dne 4.12.2018 č.j. 14167/2018/SEM, kterým mu byla na základě zahájeného správního řízení z moci úřední zastavena ode dne 1.10.2018 výplata příspěvku na péči, č.j. 13943/2017/SEM. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že dne 12.10.2017 bylo zahájeno správní řízení ve věci žádosti o příspěvek na péči a rozhodnutím ÚP č.j. 1625/2018/SEM ze dne 5.2.2018 byl žalobci přiznán příspěvek na péči ve výši 9 900 Kč měsíčně od října 2017. Dne 8.10.2018 písemně oznámil zákonný zástupce žalobce, že žalobce byl přijat do ústavní péče zdravotnického zařízení X, den nástupu 26.9.2018. Oznámením ÚP ze dne 12.11.2018 bylo zahájeno správní řízení ve věci zastavení výplaty příspěvku na péči ode dne 1.10.2018, č.j. 13943/2017/SEM, proti němuž dne 14.11.2018 podal zákonný zástupce námitky. Dne 19.11.2018 ÚP požádal příspěvkovou organizaci X o vyjádření, zda se jednalo pouze o přerušeni hospitalizace v podobě tzv. „propustky“ či o ukončení hospitalizace v podobě propuštění ze zařízení a následné nové přijetí do zařízení. Odpověď na svoji žádost obdržel ÚP dne 19.11.2018 s tím, že nezletilého přijali dne 26.9.2018 na žádost rodičů ze zdravotních důvodů do plného přímého zaopatření jejich ústavu, rodiče ho navštěvují a berou si jej na návštěvy domů; jedná se o přerušeni pobytu formou propustky, nikoli o

propuštění a následně nové přijetí. Dne 22.11.2018 ÚP zahájil z moci úřední správní řízení ve věci zastavení výplaty dávky příspěvek na péči, č.j. 13943/2017/SEM a dne 4.12.2018 byla rozhodnutím č.j. 14167/2018/SEM zastavena ode dne 1.10.2018 výplata příspěvku na péči, č.j. 13943/2017/SEM a proti němu bylo zákonným zástupcem žalobce podáno včasné a přípustné odvolání.

Žalovaný po zvážení všech okolností dospěl k závěru, že ÚP v rámci tohoto správního řízení nepochybil, když žalobci zastavil výplatu příspěvku na péči ode dne 1.10.2018, neboť byly správně zhodnoceny rozhodné skutečnosti pro nárok na dávku. Zdravotnické zařízení X není zařízení, které poskytuje pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách. Jelikož X je zdravotnické zařízení poskytující lůžkovou formu zdravotní péče, a to zdravotní péče preventivní, diagnostické, léčebné, léčebně rehabilitační a ošetrovatelské, ve smyslu ZoZS, není X zdravotnické zařízení lůžkové péče poskytující pobytové sociální služby ve smyslu § 52 zákona o sociálních službách. Pokud žalobce je umístěn ve zdravotnickém zařízení a je propuštěn na „propustku“, jde v tomto případě o přechodné přerušování a i nadále trvá poskytování ústavní péče ve zdravotnickém zařízení. To znamená, že ÚP do doby trvání pobytu ve zdravotnickém zařízení započítává i dobu strávenou na „propustce“ v domácím prostředí. Skutečnost, že v průběhu pobytu v ústavu byl žalobce propuštěn na propustku do domácí péče, aniž by byl propuštěn z ústavu, znamená, že byla splněna podmínka § 14a odst. 1 věta první zákona. Ustanovení § 14a bylo do zákona začleněno jeho novelou provedenou zákonem č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, a zákonodárce tímto doplněním zákona chtěl zabránit stavu, kdy by docházelo k duplicitě vyplácených prostředků z veřejných rozpočtů. Dle sdělení zákonného zástupce byla zahájena léčba od 26.9.2018 a nadále trvá, a to za stavu, kdy byl žalobce (13.10.2018, 10. - 17.11.2018, 22. - 28.12.2018) propuštěn na propustky. Z ustanovení § 26 odst. 3 ZoVZP vyplývá, že i propuštění na propustku je součástí léčby, neboť k němu dochází z léčebných důvodů.

6. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 20.6.2019** v úvodu shrnul průběh správního řízení a mimo jiné uvedl, že žalobce byl hospitalizován dne 26.9.2018 a výplata příspěvku na péči byla zastavena k 1.10.2018 z důvodu hospitalizace v tomto kalendářním měsíci. Dle žalovaného by mělo být z hlediska zákonnosti napadeného rozhodnutí posuzováno, zda byl žalobce hospitalizován po celý kalendářní měsíc říjen 2018, neboť hospitalizace v říjnu je rozhodná pro zastavení výplaty dávky, jedná se o první kalendářní měsíc hospitalizace. Skutečnost, zda byl hospitalizován v dalších kalendářních měsících po celý měsíc, již není rozhodná pro zastavení výplaty dávky, ale pro obnovu výplaty, což však není předmětem přezkoumávaného rozhodnutí. V daném případě je nepochybné, že žalobce byl v říjnu 2018 hospitalizován po celý kalendářní měsíc a zdravotnické zařízení opustil jen na několik hodin dne 13.10.2018, to znamená, že každý den v tomto kalendářním měsíci hospitalizován byl. Z povahy věci nelze mít za to, že jestliže žalobce pobýval v rozsahu několika hodin se svou rodinou, jedná se o skončení hospitalizace a novou hospitalizaci. Pokud jde o pojem ukončení či přerušování hospitalizace, žalovaný se při úvaze o tom, zda hospitalizace žalobce trvala ve dnech, kdy pobýval s rodinou, či byla ukončena a znovu zahájena, řídil zejména stanoviskem zdravotního zařízení, v němž je žalobce hospitalizován. Na přímou otázku ÚP pak zdravotnické zařízení X jednoznačně uvedlo, že žalobce převzali do plného přímého zaopatření ústavu a rodiče chlapce navštěvují a berou si jej domů na návštěvy. Jednoznačně bylo ze strany zařízení uvedeno, že se jedná o přerušování pobytu, nikoli propuštění a nové přijetí. Žalovaný pak toto stanovisko odborného zařízení považuje za „silnější“ než (z medicínského hlediska laické) tvrzení

zákonně zástupkyně o skončení hospitalizace a novém zahájení, které nadto může být motivováno osobními zájmy. Dlouhodobá lůžková péče ve smyslu § 9 odst. 2 písm. d) ZoZS, která je žalobci poskytována, může být ukončena ze strany poskytovatele zdravotních služeb jen z důvodů uvedených v § 48 ZoZS. S výjimkou případů na straně pacienta (nesouhlas s poskytováním péče, omezování práv ostatních pacientů, nedodržování léčebného postupu, neposkytování součinnosti) může ukončit poskytovatel zdravotní péči pouze v případě, že prokazatelně předá pacienta s jeho souhlasem do péče jiného poskytovatele nebo pominou-li důvody pro poskytování zdravotních služeb. Ani jeden z těchto případů však u žalobce nenastal a medicínské důvody pro jeho hospitalizaci nadále trvají. V tomto případě nejde o potřebu formálního administrativního ukončení, jak se domnívá žalobce, ale o posouzení, zda trvala potřeba poskytovat žalobci lůžkovou zdravotní péči. To dle názoru žalovaného může potvrdit jen zdravotnické zařízení, nikoli zástupce žalobce. Na této skutečnosti nic nemění ani to, že žalobce pobývá v zařízení dobrovolně (což je právem každého pacienta s výjimkou soudně nařízené detence). Z praktického hlediska lze také v této souvislosti zvažovat při úvahách, zda se v případě žalobce jednalo o ukončení hospitalizace, zda mu byla vystavena propouštěcí zpráva, ve které je doporučen další diagnostický či léčebný postup, zda došlo k vyzvednutí a odvezení všech jeho věcí, zda byly vráceny zapůjčené věci zdravotnického zařízení či zda zdravotnické zařízení po dobu pobytu žalobce na návštěvě u rodičů tzv. rezervovalo lůžko, či jej obsadilo dalším pacientem. Nelze mít ani za to, že hospitalizace žalobce byla ukončena ze strany jeho zákonných zástupců tím, že si jej odvezli do vlastního sociálního prostředí, pokud zde byl předem dán úmysl přivést žalobce po několika dnech zpět do zdravotního zařízení. Jestliže žalobce uvádí, že je-li v domácí péči, nemůže mu současně být poskytována zdravotní lůžková péče a není proto hospitalizován, lze s touto tezí obecně souhlasit, nicméně je třeba vykládat pojem domácí péče v souladu se ZoZS. Domácí péče je totiž zdravotní péče poskytovaná ve vlastním sociálním prostředí pacienta poskytovatelem zdravotních služeb. To však není případ žalobce, ten byl sice po určité omezenou dobu ve svém sociálním prostředí, domácí zdravotní péče mu zde ale poskytována nebyla, neboť zákonná zástupkyně, která o žalobce v domácím prostředí pečuje, není poskytovatelem zdravotních služeb. Žalovaný měl za to, že je-li žalobci poskytována dlouhodobá lůžková péče ve zdravotnickém zařízení a on během této doby pobývá dočasně (v řádu hodin, či dnů) u své rodiny a vrací se zpět do zdravotnického zařízení, přičemž potřeba dlouhodobé lůžkové péče stále trvá, nejedná se o ukončení a nové zahájení hospitalizace. Z tohoto důvodu má za to, že o zastavení výplaty příspěvku na péči bylo rozhodnuto věcně správně. Pokud jde o informaci o zabránění duplicity vyplácených prostředků z veřejných rozpočtů, jedná o doplňující informaci, která vyplývá z důvodové zprávy k zákonu č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, kde je zmíněn nejčastější případ kolize příspěvku na péči a plateb z veřejného zdravotního pojištění. Na rozhodnutí o zastavení výplaty ve věci žalobcova příspěvku na péči neuvedení konkrétního případu duplicity nemá zásadní vliv. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

7. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 25.1.2019 i ve vyjádření žalovaného ze dne 20.6.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle doručky datové zprávy obsažené ve správním spise bylo napadené rozhodnutí ze dne 25.1.2019 doručeno žalobci dne 2.2.2019.
8. **Žalobce dne 10.8.2019** sdělil, že nesouhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.

9. **Na vyjádření žalovaného zástupce žalobce reagoval replikou ze dne 26.8.2019**, kdy uvedl, že za klíčové považuje posouzení otázky, zda je tzv. „propuštění na propustku“ hospitalizací nebo nikoliv. Legální definice závazně definuje určitý pojem, který je obsažen v textu právního předpisu. Jestliže není uvedeno, že jde o definici pouze pro účely tohoto předpisu a jestliže se definice stejného pojmu neobjevuje jinde, je závazná pro celý právní řád. Legální definice hospitalizace je zakotvena v § 3 odst. 4 ZoZS a je závazná pro celý právní řád. Bude tedy výlučně na výkladu soudu, zda praxi žalobce spočívající v jeho pobytech mimo X posoudí jako hospitalizaci nebo nikoliv. Žalobci není zřejmé, na základě čeho vyhodnotil žalovaný lůžkovou péči v X jako dlouhodobou ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 písm. d) ZoZS, navíc žalobci není jasná ani relevance tohoto hodnocení pro předmět řízení. Ustanovení § 48 odst. 2 ZoZS skutečně upravuje možnost poskytovatele zdravotních služeb ukončit v určitých případech péči o pacienta. Pod písm. e) tohoto ustanovení je upraven případ, kdy pacient přestal poskytovat součinnost nezbytnou pro další poskytování zdravotních služeb. Je otázkou, nikoliv ovšem pro předmět řízení relevantní, zda pacient poskytuje součinnost, pokud se ve zdravotnickém zařízení, byť dočasně, vůbec nenachází, a zda v takovém případě neukončil péči sám pacient. Dle názoru žalobce nejsou ani ustanovení § 9 odst. 2 ZoZS, ani ustanovení § 48 odst. 2 ZoZS, pro posouzení hospitalizace ve smyslu ustanovení § 3 odst. 4 ZoZS vůbec relevantní. Pravidla pro „propuštění z hospitalizace na propustku“ jsou výlučně otázkou administrativy a vnitřních předpisů jednotlivých zdravotnických zařízení. Je to tak výlučně ono „praktické hledisko“, které zmiňuje i žalobce, které vede zdravotnická zařízení cestou menší administrativní zátěže. To ovšem nemůže mít vliv na výklad termínu „hospitalizace“, který je pevně legislativně ukotven v § 3 odst. 4 ZoZS a stojí nad těmito interními předpisy, tím spíše ve vztahu k ustanovení § 14a zákona. Závěrem zástupce žalobce odkázal na § 35 s.ř.s s tím, že s.ř.s. nevylučuje z odměny advokáta, který je zároveň zákonným zástupcem účastníka řízení.
10. **Na repliku žalobce žalovaný reagoval duplikou ze dne 3.10.2019** s tím, že výplata byla zastavena k datu 1.10.2018. Zastavení výplaty se však posuzuje vždy za kalendářní měsíc a posuzuje se, zda hospitalizace po celý kalendářní měsíc trvala či nikoli. Jestliže byl žalobce hospitalizován v září, prvním celým měsícem, po který byl hospitalizován, je říjen 2018, proto byla výplata zastavena od 1.10.2018. Jinými slovy, pro zastavení výplaty od 1.10.2018 je rozhodné, zda byl žalobce hospitalizován po celý kalendářní měsíc říjen 2018. Další kalendářní měsíce pak mají vliv na trvání zastavení výplaty či obnovení výplaty. Pro prvotní posouzení, zda bude výplata zastavena, je rozhodné, zda byl hospitalizován po celý kalendářní měsíc říjen 2018. Je tedy nepochybné, že žalobce byl v říjnu 2018 hospitalizován po celý kalendářní měsíc. Zdravotní zařízení opustil jen na několik hodin dne 13.10.2018. To znamená, že každý den v tomto kalendářním měsíci hospitalizován byl. Z povahy věci nelze mít za to, že jestliže žalobce pobýval v rozsahu několika hodin se svou rodinou, jedná se o skončení hospitalizace a novou hospitalizaci. Žalovaný se neztotožnil s argumentací žalobce, že i několik hodin mimo zařízení v průběhu měsíce znamená, že nebyl hospitalizován celý kalendářní měsíc. Žalobce tento závěr vyvozuje z § 14a zákona, ale smyslem tohoto ustanovení je mimo jiné upřesnit začátek a konec hospitalizace, když výplata se zastavuje až od kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, kdy byl příjemce dávky hospitalizován. Neříká nic o tom, že přerušeni hospitalizace se počítá na hodiny. Následně žalovaný odkázal na své předchozí vyjádření a k nákladům řízení uvedl, že zákonný zástupce má jistě právo zvolit si právního zástupce, aby hájil zájmy

nezletilého, v tomto případě je zde jeden zástupce ze dvou právních důvodů, z povahy věci není zastoupením, zastupuje-li zastupovaný sám sebe.

11. Na dupliku žalovaného **reagoval žalobce triplikou dne 29.11.2019** s tím, že s.ř.s. nevylučuje z odměny advokáta, který je zároveň zákonným zástupcem účastníka řízení. Rodičovská odpovědnost zahrnuje dle § 858 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen **OZ**), povinnosti a práva rodičů, která spočívají mimo jiné v jeho zastupování a spravování jeho jmění. Rodičovská odpovědnost náleží dle § 865 odst. 1 OZ stejně oběma rodičům a tito ji vykonávají dle § 876 odst. 1 OZ ve vzájemné shodě. Volba advokáta jako právního zástupce žalobce byla realizována právě na základě konsenzu obou rodičů/zákonných zástupců žalobce.
12. Na tripliku žalobce **reagoval žalovaný kvadruplikou dne 3.1.2020**, ve které uvedl, že triplika žalobce neuvádí žádné nové skutečnosti, které by byly důvodem pro změnu právního názoru žalovaného, proto na svá předchozí vyjádření plně odkázal, jelikož v nich dostatečně osvětlil důvody, proč považuje přerušení hospitalizace po dobu péče rodiny o žalobce za trvání hospitalizace a setrval na svém návrhu v podobě zamítnutí žaloby.
13. **Žalobce podáním ze dne 27.1.2020** požádal soud o odročení ústního jednání ze zdravotních důvodů; soud tomuto návrhu vyhověl a nařídil ústní jednání na 13.2.2020.
14. **Dne 13.2.2020** se ústního jednání zdejšího soudu zúčastnil zástupce žalobce i zástupce žalovaného. Závěrem zástupce žalobce odkázal na písemná vyjádření v rámci řízení včetně petitu. Zástupce žalovaného závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl.
15. Dle **§ 3 správního řádu**, zákon č. 500/2004 Sb., postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
16. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 odst. 1 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu: Příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.
17. Podle **§ 7 odst. 2 zákona** nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83 nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb podle § 85 odst. 1 nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu; nárok na příspěvek má tato osoba i po dobu, po kterou je jí podle zvláštního právního předpisu poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace.
18. Dle **§ 7 odst. 3 a 4 zákona** nárok na příspěvek nemá osoba mladší jednoho roku. O příspěvku rozhoduje krajská pobočka Úřadu práce.
19. Podle **§ 14a zákona** příspěvek se nevyplácí, jestliže je oprávněné osobě po celý kalendářní měsíc poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace, nejde-li o poskytování sociálních služeb podle § 52; to neplatí v případě, kdy je s oprávněnou osobou k hospitalizaci přijata podle jiného právního předpisu jako průvodce fyzická osoba, která

byla uvedena v žádosti o příspěvek, popřípadě ohlášena podle § 21 odst. 1 písm. d) nebo § 21 odst. 2 písm. c) jako osoba poskytující pomoc. Podmínka celého kalendářního měsíce není splněna, pokud k hospitalizaci došlo první den v kalendářním měsíci nebo k propuštění z tohoto zařízení došlo poslední den v kalendářním měsíci. Výplata příspěvku se zastaví od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém byla oprávněná osoba k hospitalizaci přijata, není-li podle § 21a odst. 1 ohlášeno propuštění ze zdravotnického zařízení. Výplata příspěvku se obnoví od prvního dne kalendářního měsíce, ve kterém hospitalizace netrvala po celý kalendářní měsíc.

20. Podanou žalobou z důvodů v ní uvedených se domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a požadoval náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč. Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 25.1.2019 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, rovněž se vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, neprokázal, že by žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí pochybil. Rovněž soud neshledal, že by napadené rozhodnutí žalovaného bylo nezákonné, jelikož bylo vydáno oprávněným správním orgánem v souladu s platnou právní úpravou (viz výše citovaná zákonná ustanovení).
21. V této věci se jedná pouze o zastavení výplaty příspěvku na péči toliko z důvodu hospitalizace žalobce, nikoli o odnětí této dávky. Soud se s ohledem na všechny zjištěné rozhodné skutečnosti plně ztotožnil s názorem žalovaného, že je-li žalobci poskytována dlouhodobá lůžková péče ve zdravotnickém zařízení a on během této doby pobývá dočasně (v řádu hodin, či dnů) u své rodiny a vrací se zpět do zdravotnického zařízení, přičemž potřeba dlouhodobé lůžkové péče stále trvá (opak nebyl prokázán), nejedná se o ukončení a nové zahájení hospitalizace, byť žalobce je přesvědčen o opaku. Při rozhodování ÚP i žalovaného jako odvolacího orgánu bylo vycházeno z vyjádření zdravotnického zařízení X, které sdělilo, že v uvedené termíny (viz shora), kdy byl žalobce v přímé péči svých zákonných zástupců a osob blízkých mimo zdravotnické zařízení, se jednalo o návštěvy doma, tedy přerušení pobytu toliko formou propustky. Zdejší soud má tedy za to, že je-li žalobci poskytována dlouhodobá lůžková péče ve zdravotnickém zařízení a on během této doby pobývá dočasně u své rodiny a vrací se zpět do zdravotnického zařízení, přičemž potřeba dlouhodobé lůžkové péče stále trvá, nejedná se o ukončení a nové zahájení hospitalizace. Z tohoto důvodu o zastavení výplaty příspěvku na péči žalobci bylo rozhodnuto zcela v souladu se zákonem.
22. Shora uvedené lze podpořit i judikaturou správních soudů, viz rozsudek NSS ze dne 23.11.2011 č.j. 3 Ads 145/2011-54, ve kterém se uvádí, že „Příspěvek na péči z důvodu splnění podmínky v § 14a odst. 1 větě první zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, nelze vyplatit, pokud v průběhu pobytu v ústavu, který trval po celý kalendářní měsíc, byla osoba, již byla poskytována zdravotní péče, propuštěna na propustku do domácí péče, aniž by však byla propuštěna z ústavu.“
23. Dále soud shledal, že napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou

důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což napadené rozhodnutí obsahuje.

24. Za situace, kdy soud neuznal žádnou z žalobních námitek důvodnou a postup správních orgánů rovněž shledal v souladu s platnou právní úpravou, zamítl žalobu žalobce jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 25.1.2019 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že by žalovaný pochybil při jeho vydání či v řízení jemu předcházejícím.
25. Žádnému z účastníků řízení nebyla přiznána náhrada nákladů, jelikož žalobce nebyl úspěšný a úspěšný správní orgán nemá právo na náhradu ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.), jak uvedeno ve **výroku II. rozsudku**. Žalobce byl sice úspěšný v řízení o kasační stížnosti proti usnesení zdejšího soudu, jímž byla věc postoupena Krajskému soudu v Hradci Králové, avšak ve věci samé úspěšný nebyl (viz rozsudek NSS ze dne 19.11.2008 č.j. 1 As 61/2008 - 98).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 13. února 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně